

②
 محمد علی لیبی اقصیٰ ملازم
 آدم / A / الله D دنیا M محمد
 بکایندہ اولور - کورہ اولور
 باشی سلامت بولو - ایلد ریلیم دورور
 قالہ نعتہ ، روه حبت
 سوردیک قد - سوردیک عیسا
 قارا - بیلیریک
 برانسا یا قان کول عاقا کول مورت
 قالیدہ بلوغ ایرونه اولور صابانه
 ردهو بلوغ ایرونه مغزیات صابان اولور
 موه رولوت ، اناسده حبت
 درده درایوه ، درده نله و
 سه قالیدہ کله روه آا چاروی

①
 عربی بیریک الله ملازم
 محمد لیبی عیسیٰ ملازمی مولانا امیه بیری
 کوروی شوی بیریوه : کولت بیسه
 دیا طاقیمه کوه اولور لوصو ما
 بولدی لر . او آندہ اولور بولسا
 شخ بیری ملازمی اولور سلطان
 دوی بیری محمد لیبی عیسیٰ ملازمی حکمالده
 بیری ملازم کوه اولور
 سه اولور آنا صابانه اولور بیری
 بر آیت کیمه صابانه
 انسا طاق بیق امم اکلاه عیاسده
 سه او نفیق واره اولور
 هامة کیمه
 بیلدی کیمه بیلدی کله عیاسده
 لبریک امیر کولت - بیک امیر کولت

TDV İSAM
 Kütüphanesi Arşivi
 No: 222.119.1

بِ نَامِ نَجِّي مُحَمَّدِ مَوْلَانَا
اَتَيْتَهُ سَمَاءٌ بِ كَرِيمَةٍ اِضْفُ سَمَاءُ
اَفْدَكَ قِيَامِ اَيُّ زَمِينِ كَبِيرِ كَمَا
مَوْلَانِ تَقِيَّتِكَ اَوْ قَادَا مَوْلَانَا
عَلَى نَجَا دَنَائِلَا

بِ مَوْلَانَا عَالِبِ بَرِ صَفْتِ قَالِدِي هَيْرَانِ
كَيْ تَرَكَ نَامِ سَانَةِ كَيْ اَعْتَابَهُ دَرَسْتِي
عَالِبِ وَدَدِ

عَمَلِكَ كَرَاهِي سَوِي سَمَاءُ هَمَانِ عَمَلِي نَدَا اِيْمَرِ
عَجِيْبِ - اَمَلِ عَالِمِ بِيْلِيْمِي سَوِي بِيْلِيْمِ سَوِي

نَيْتِكَ هَمَانِكَ كَيْ هَمَرِ نَيْتِكَ هَمَانِيْمِ
وَجْهِ بَاقِيَتِكَ سَوِي هَمَرِ تَلَهْرَه بُو زِيْبِيكِ نَيْتِكَ وَ -

19-9-86
بیت صحنه

نیا

①

محمدک نورک یوی
 یارب سنک، یارب سنک
 کوکلم کوزوم سه وکیم دولو
 یارب سنک یارب سنک
 بجه ایدیک صحنه
 صوکر شکر نغمه
 عقل ایزم حکمت
 یارب سنک یارب سنک
 بولوط ریغور، اینه روتار
 آقان صولر، داعلو طاشلر
 اسلته اوقور جمله قوشلر
 یارب سنک یارب سنک
 رحمتک وار دریا اریانه
 کناهلرم یومابه یومانه
 شاندر باغشورمانه
 یارب سنک یارب سنک

TÜV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No BK12.1173

②

علو الیه عاسه کوکل
 اجاتی یانا- کیده-
 سه دکی آدی غنی بوجل
 بوجی بوجی قونا- کیده-
 تاسه کوکل بوجی لوره
 سه قوتال قوروم
 نور با لایان کی لوره
 بیل بیل جانا- کیده-
 عاللوره هب عهده
 عهده غیری هب باله
 دعالرم قانارلاسه
 اوکا دوزمه اولا کیده-
 نظامی نفسی

①

قصه من آید الله

طیبات

حمد قایلو ما عمار

قائمه او حیف

کرتقا دریا

قیم جوید کیمه

بک بریره برمد توتی

بوکانه کید بول

که آت اولوب یونلا

که قوسه اولوب ارجمه

بر خاری ده ده نه

تیم اولونمه انصه

بر بودیم کورمه

دردوب ایسه قاجیف

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No: 622K.117.4

②

حاکم بونمای المه

مغنیانن جانده

سوی سینه دریا

ایتمار اولوب ییمکه

بالیقیل کوری یایمه

ار هایلرک بونده

یگلا بوکلو نوره

کلمه انه کیمه

ایکدن کوردوس

جوش لقه خوروس

آدنه ماره س

الکمه جو ایچمه

قایغونن جودره

هفت سنانن قوز کور

سهره بو یالده ایله

کیم درین اوچمان

۱۲ / ۹ / ۱۳۲۵ صاکی

برخان خانم افسانگروه

بانی بریلیردها قلمیته قالدی جانم

اعلاسون بو فرقه خانم علانوبیا جانم

بیر اوغاقده قیسه پهجام الوجه ایله

گلنه فرورسه کندی (هو روتوب جهلاسم)

ردم ۱۳۸۰

(نوی کتبخ عثمان)

بیزین صایه فریدون نافذ به صدمه نام

ببولوی ه تکنده دونه لیدر .

هفتت پهجام الیتر عرقه

Bir uykuyu cananla beraber uyuyanlar
Ömrün bütün ikbalini vuslatta duyanlar
Bir hazzi tükenmez sanmakla zamanı
Görmezler ufuklarda şefak söktüğü anı
Gördükleri rüya ezeli bahçedir aşka
Her mevsimi bir ve esen rüzgarı başka
Bülbülden o eğlencede feryad işitilmez
Gül solmayı mehtap azalıp bitmeyi bilmez
Gök kubbesi her lahze bütün gözleri mavi
Zenginler o cennette fakirlerle müsavi
Sevdaları hülyalı havuzlarda serinler
Sonsuz gibi bir fiskiye ahengibi dinler

Bir ruh o derin bahçede bir defa yaşarsa
Boynunda onun kolları konunda o varsa
Dalımışsa onun saçlarının rayihası
Sevmekteki efsununu duyar her nefesile
Yıldızları boydan boya doğmuş gibi varlık
Bir mucize halinde o gözlerdeki artık
Kanmaz en uzun buseye öptükçe susuzdur
Zira susatan zevk dudaklardaki tuzdur.
İnsan ne yaratmışsa yaratmıştır. O tuzdan
Bir sır gibidir az çok ilhâh olduğumuzdan

Onlarki bu güller tutuşan bahçededirler
Bir gün nereden hangi tesadüfle gelirler
Aşk onları şevk ettiği günlerde kaderden
Rüzgar gibi bir şevk alır oldukları yerden
Geldikleri yol ömrün ışıktan yoludur o
Alemde bir akşam ne semavatın kışudur o
Dört atlı o gerduna gelirken dolu dizgin
Sevmiş iki ruh ufku görürler daha ezgin
Simaları gittikçe parıldar bu zaferle
Gök her taraftan donanır meş'alelerle

Bir ~~ya~~ uykuyu cananla beraber uyuyanlar
Varlıkta bütün o zevki o cennette duyarlar
Dünyayı unutmuş bulunurken o ~~saretili~~ sularda
Zalim saat ihmal edilen vakti çalarda
Bir an ~~ya~~ uyanırlarsa leziz uykularından
Baştan başa her yer kesilir kapkara zindan
Bir faciadır böyle bir alemde uyanmak
Günden güne hicranla bunalmış gibi yanmak
Ey talih ölümden de beterdir bu karanlık
Ey aşk o gönüller sana mal oldular artık
Ey Vuslat o aşıkları efsununa ram et
Ey tatlı ve ulvi gece binlerce devam et .

Günlerce ne gördüm, nede bir kimseye sordum.
"Yarap ! hele kalp ağrılarım durdu!" diyordum.
His varmı bu alemde nekâhet gibi tatlı ?
Gönlüm bu sevincin heyacanile kanatlı ,
Bir taze bahar âlemi seyretti felekte .
Mevsim mütehayyib vakit akşamdı bebekte,
Akşam!.lekesiz, saf iyi bir yüz gibi akşam.
Ta karşı bayırlarda tutuşmuş iki üç cam,
Sakin, koyu, şen cephele kasri ile küçük su
Ardından Vatan semtinin ormanları kuytu
Bir neş'eli hengamede çep çevre yamaçlar;
Hep aynı taassürle meyillenmiş ağaçlar;
Dalgın duruyor rüzgârın ahengini dal, dal.
Baktım süzülüp geçti açıktan iki sandal;
Bir lâhzede bir pancur açılmış gibi yazdan
Bir bestenin engin sesi yükseldi. Boğazdan
Coşmuş gene bir aşkın uzun hatırasile
Aksetti uyanmış tepelerden sırasile
Dağ, dağ o güzel ses bütün etrafı gezindi
Görmüş, geçirmiş denizin kalbine sindi
Ani bir üzüntü ile bu rüyadan uyandım
Tekrar o alevX gömleği geymiş gibi yandım.
Her yerden o, hem aynı bakış aynı emelde
Bir kanlı gül ağzında ve mey kâsesi elde,
Her yerden o hem aynı güzellikle göründü.
Sandım bu biten gün beni rağmettiği gündü.

Yahya Kemal

I

Sen şarkıların durduğu bir lahza kararda
Yadetki seviştikti ilâhi adalarda
İçlen! soğuk ellerle hazin ~~elâni~~ ^{afâni} sarda;
Yadetki seviştikti ilâhi adalarda!

Ey şimdi ela gözleri süzgün, sesi şakrak
Kumral saçın üstünde görü~~len~~ ^{r sen} iki üç ak,
Çık kuytu hiyabanlara al bir kuru yaprak
Yadetki seviştikti ilâhi adalarda!

II

Dün ~~hak~~ kahkahalar yükseliyorken evinizden
Bendim geçen ey sevgili sandalla denizden
Gönlümle uzaklarda bütün bir gece sizden
Bendim geçen ey sevgili sandalla denizden

Dün bezmimizin bir ezeli neş'esi vardı
Saz sesleri ta fecre kadar körfezi sardı
Vakta ki sular şarkılar inlerken ağardı
Bendim geçen ey ~~sevgili~~ ^{sevgili} sandalla denizden
Gönlümle oturdumda ^{III} hüzünlendim o yerde
Sen nerdesin ey sevgili yaz günleri nerde
Dağlar ağarırken konuşurduk tepelerde
Sen nerde o fecrin ağaran dağları nerde

Akşam güneş artık deniz ufkunda silindi
Hülya gibi yalnız gezinenler ~~koye~~ indi
Ben kaldım uzaklarda günün sesleri dindi
Gönlümle hayalet gibi ben kaldım o yerde

IV

Dalgın geceler el ele geldik yarınızda
Sallandık o şen kızla salıncaklarınızda

Ben gün gibi yorgun o sebular gibi ince
Birdenbire düştük gibi bir tatlı sevince
Yürüdük yürüdük yan yana rüzgarlar esince
Sallandık o şen kızla salıncaklarınızda

Yollarda kalan gözlerimin nurunu yordum
Kimdir o nasıldır diye rüzgarlara sordum
Hülyanı tutan bir ~~büyük~~ ^{büyük} var onda diyordum
Gördüm dişi bir ~~Pars~~ ^{Pars} ~~elâ~~ ^{elâ} gözleri vardı
Senmiydin o ~~afetki~~ ^{afetki} dedim bezmi ezelde
Bir kanlı gül ağzında ve mey kâsesi elde
Bir safrada içtik, ikimiz aynı emelde
Karşımda uzanmış gibi bir bahtlı sarardı.

Hümmet deveder
den esen rive garla
nuca dak Sallandık
o den kve ka
salın calı larında
XX